

ԴԱՍ 5.

Փրկող հավատք

Ներածություն

Բանալի համարներ

- ՄԱՍ 5.1 Ինչ է փրկող հավատքը
 - ՄԱՍ 5.2 Վերստին ծնվել հավատքով
 - ՄԱՍ 5.3 Հավատքը Աստծո պարզևն է
 - ՄԱՍ 5.4 Հավատքն անհատական է
 - ՄԱՍ 5.5 Հավատքն ընդունելու արգելքները
 - ՄԱՍ 5.6 Կամրջի նկարագրում
 - ՄԱՍ 5.7 Հավատքի հավաստիությունը
 - ՄԱՍ 5.8 Նվիրման աղոթք
- Ամփոփում
- Աստվածաշնչյան ուսումնասիրություն
- Աշակերտի անհատականությունը*

Նշումների
համար

Ներածություն

Չորրորդ դասում տեսանք, որ փրկությունը միայն հնարավոր է Հիսուսի արյան միջոցով: Ո՞րն է այդ փրկության կարևորությունը մեզ համար:

Փրկությունն նշանակում է, որ մենք հաշտվում ենք Աստծո հետ և խաղաղություն ունենք Նրա հետ Իր Խոսքին հնազանդվելու արդյունքում:

Փրկությունը հոմանիշ չէ հետևյալ իմաստներիին.

- Գիտություն:
- Փիլիսոփայություն:
- Ապաշխարություն:
- Որոշում:
- Լավ մտադրություններ:

Իր անհնազանդության պատճառով մարդն ավելի է ներքաշվում մեղքի իշխանության մեջ: Սա պատճառ է դառնում Աստծո դեմ ապստամբության և Նրա Խոսքի հանդեպ անհնազանդության:

Հնարավոր է, որ մենք գիտակցենք, թե կա Աստված, և թե Հիսուսը մահացավ մեր մեղքերի համար մոտ 2000 տարի առաջ, նույնիսկ, որ մեղավոր ենք և փրկության կարիք ունենք, բայց միայն այս իմացությունը չի կարող փրկել մեզ: Հետևապես, ինչպե՞ս կարող ենք փրկություն ստանալ:

Փրկվելու և Հիսուսին հերոսելու համար կարիք ունենք հավատքի:

Մենք կարիք ունենք գիտակցելու, որ մեղավոր ենք, որ Հիսուսը թափեց իր արյունը և մահացավ մեր մեղքերի համար: Մենք պետք է ապաշխարենք մեր մեղքերից և խնդրենք Աստծուն ներել մեզ: Հետո պետք է հանձնենք մեր կյանքը Հիսուսին և **հավատքով ընդունենք Նրան**՝ որպես Տեր և Փրկիչ (Մարկ. 1:15, Հովի. 1:12, Գ. Առ. 20:21): Ապաշխարությունը և հավատքը գնում են ձեռք ձեռքի: Նրանք կառաջնորդեն փրկագնված, նոր և հավիտենական կյանքի. մի կյանք, որը պտուղ կբերի Աստծո փառքի համար:

Բանալի համարներ

Հովհ. 3:16	Հռովմ. 10:9–13
Ղուկ. 13:23–25	Եբր. 11:1–6
Հռովմ. 3:21–28	Եբր. 4:2

Նշումների
համար

ՄԱՍ 5.1 Ինչ է փրկող հավատքը

Փրկարար հավատքն ունի հետևյալ տեսակետները.

- Հանձնել կյանքը Աստծուն (Մաղմ. 37:5):
- Հավատալ Հիսուսին (Հովհ. 3:15):
- Սրտով հնազանդ լինել (Հռովմ. 6:17):
- Սրտում հավատալ (Հռովմ. 10:9,10):
- Հավատալ, որ Աստվածաշունչը Աստծո Խոսքն է (Բ ՏԻՄ. 3:16, 17):
- Ապավինել Աստծուն (Եբր. 2:13):
- Հրավիրել Հիսուսին՝ Իր տեղը գրավելու մեր կյանքում (Հայտ. 3:20):

Համաձայն Աստվածաշնչի՝ հավատքն ավելին է, քան գիտությունը, հույսը կամ փորձառությունը: **Հավատքը մի խոր, ներքին երաշխիք է** առանց տեսնելու.

«Հավատքը հուսացած բաների հաստատությունն է և չերևացող բաների ապացույցը»:

(Եբր.11:1)

Նշումների
համար

ՄԱՍ 5.2 Վերստին ծնվել հավատքով

Կենդանի հավատքը միշտ ինչ-որ արդյունք է տալիս (Մարկոս 11:20–24): Որո՞նք են այն արդյունքները մեր կյանքում, երբ դառնում ենք Աստծուն և ընդունում Հիսուսին հավատքով՝ որպես Փրկիչ և Տեր:

«Ճշմարիտ, ճշմարիտ են ասում ձեզ, եթե մեկը վերստին չծնվի, չի կարող Աստծո արքայությունը տեսնել... Ամեն նրան հավատացողը չի կորչի, այլ հավիտենական կյանք կունենա»: (Հովհ. 3:3, 16)

*«Ուրեմն եթե մեկը Քրիստոսում է՝ **նոր սրեղծված է**, հներն անցան և ամեն բան նոր է»:* (Բ Կորնթ. 5:17):

*«Եվ ինքը՝ իսաղաղության Աստվածը ձեզ սուրբ անի **բողոքովին**, և ձեր բոլոր հոգին և շունչը և մարմինը անարար պահվի մինչև մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի գալը»:* (Ա Թեա.5:23)

Աստվածաշնչից պարզ է դառնում, որ մենք ավելին ենք, քան մարմինն ու շունչը: Մարմինը մեր ֆիզիկական մասն է: Մեր շունչը բաղկացած է մեր մտքից, կամքից և զգացմունքներից:

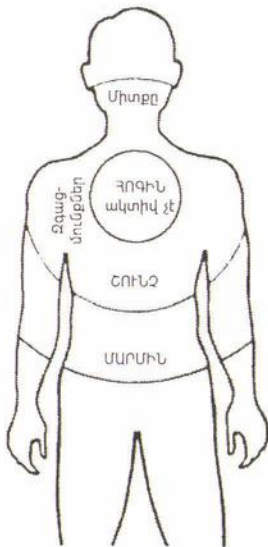
Վոչման Նին ասել է.

*«Մեր **զգացմունքները** արտահայտում են, թե ինչպես ենք զգում, մեր **միտքն** ասում է այն, ինչ մտածում ենք, իսկ **կամքը**՝ այն, ինչ կամենում ենք»:*

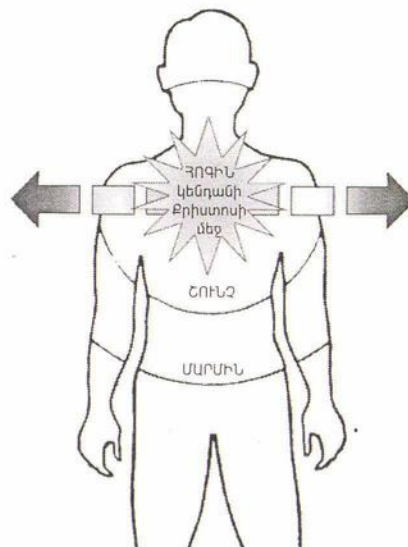
Բոլին Ուրբոնհարթը գրել է.

«Քանի դեռ մարդը ծնված չէ հոգուց, նրա շունչն է կառավարում իր կյանքը: Նա սովոր է գնահատել իրավիճակները իր մտքով և անել սեփական եզրակացություններ: Նա բավականաչափ ուշադրություն է դարձնում իր զգացմունքներին և հաճախ թույլ է տալիս, որ դրանք կառավարեն իրեն: Նա կայացնում է իր սեփական որոշումները՝ հիմնված սեփական մտքի դատողության կամ իր ունեցած ցանկությունների վրա, կամ էլ այդ երկուսի համատեղությամբ»:

Մինչ վերստին ծնվելը մենք նախևառաջ կառավարվում ենք զգայական օրգանների և մեր շնչի (մտքի, կամքի և զգացմունքների) կողմից: Աստծո գոյության մասին գիտակցելու և Աստծո հետ փոխհարաբերվելու ընդունակությունը մեր հոգու մեջ է, սակայն մարդկային բոլոր մտադրությունները և նպատակները այս առումով տաղակալի են: (Եփես. 2:1–2)

Ոչ քրիստոնյա

Նորածին քրիստոնյա

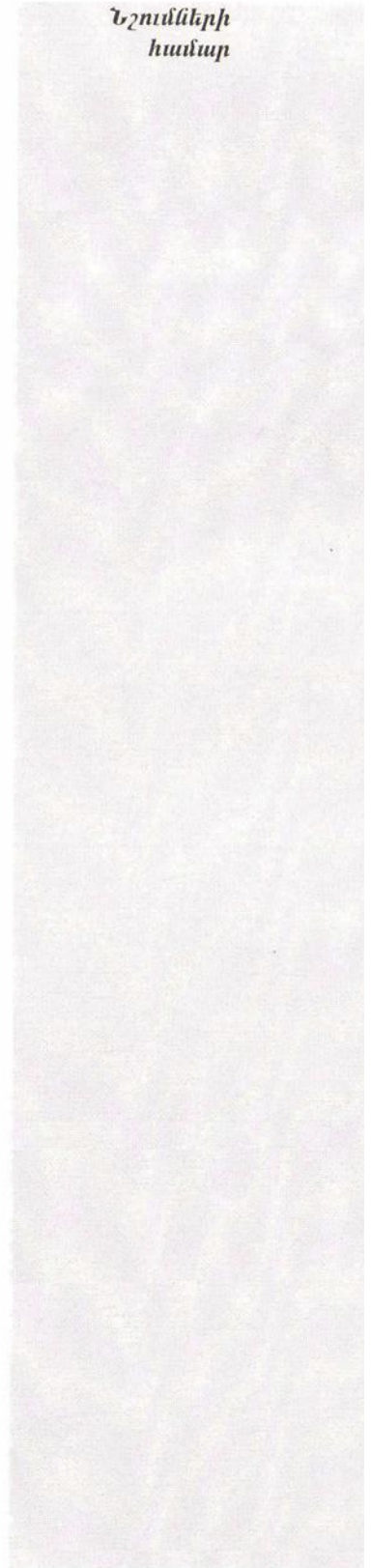
Վերստին ծնվել նշանակում է ստանալ նոր կյանք հենց այն կոնկրետ մասում, որը մեռավ անկման արդյունքում: Աստծո հետ մեր փոխհարաբերությունը դառնում է կենդանի ու նոր, և մենք դառնում ենք Աստծո հոգևոր ընտանիքի անդամ: Շատերը կարծում են, որ ապաշխարությունը նույնն է, ինչ վերստին ծնունդը, սակայն դա այդպես չէ:

Ապաշխարությունը մեր պարասխանարվությունն է, այնինչ վերստին ծնունդը՝ Աստծո գործը, որը սրանում ենք հավատքի միջոցով:

Միայն ապաշխարությունը չի վերափոխի մեր կյանքը, քայց երբ կենդանանանք Սուրբ Հոգու միջոցով, մենք կսկսենք ապրել որպես վերստին ծնված մարդ և կհայտնաբերենք, որ դա իսկապես նշանակում է կենդանի լինել մարմնում, հոգում և շնչում (Գաղ. 5:16–25, Հռովմ. 8:9–14, Հովհ. 3:3–8):

Հիսուսն ասում է, որ մենք չենք տեսնի Աստծո թագավորությունը՝ մինչև վերստին չծնվենք: Տեսնել Աստծո թագավորությունը նշանակում է փորձառարար ապրել Աստծո իրական լինելը, ճանաչել Նրա սերն ու ներումը և ապրել Աստծո գոյության մեջ, քանի որ Նա էլ ապրում է մեր մեջ Իր Սուրբ Հոգով:

**Նշումների
համար**

Նշումների
համար

ՄԱՍ 5.3

Հավատքը Աստծո պարզևն է

«Որովհետև շնորհքով եք փրկված, հավատքի ձեռով, և սա ոչ թե ձեզանից, այլ Աստծո պարզևն է, ոչ թե գործերից, որ մեկը չպարծենա» (Եփես. 2:8-9):

Մենք ի ծնե Աստծուն դառնալու կարողություն չունենք: Մենք հավատքի կարիք ունենք, որը Սուրբ Հոգու պարզևն է, Ով գործում է մեր մեջ և մղում մեզ դառնալ Աստծուն ապաշխարությամբ:

Երբ մենք արձագանքում ու լսում ենք Աստծուն, մեր կյանքը բացվում է արանալու հավատքի այս մեծ պարզևր: (Հռովմ. 10:17)

Սա մեզ ի գորու է դարձնում ապավինելու Աստծուն, մեր կյանքի իշխանությունը հանձնելու Հիսուս Քրիստոսին և ստանալու նոր հավիտենական կյանք Սուրբ Հոգու միջոցով:

ՄԱՍ 5.4

Հավատքն անհատական է

Այսպես կոչված շատ հավատացյալներ չգիտեն այս նոր կյանքի իրականության մասին: Շատերը դաստիարակվել են հավատացյալ ծնողների կողմից, հաճախել են եկեղեցի, սակայն ինչ-որ բաց թողնված բան կա: Ինչպե՞ս է այդ հնարավոր: Պատճառներից մեկն այն է, որ մարդիկ տարբերվում են իրենց հավատքի ընկալումով: Հավատքի տարբեր կատեգորիաները.

1) Պատմական հավատք

Դու գիտես, որ Աստված գոյություն ունի, և որ Հիսուսը մահացել է խաչի վրա, և մեռելներից հարություն առել, և երկինք համբարձվել: Դու կրթվել ես այս ամենի մեջ՝ ամեն շաբաթ լսելով այն ամբիոնից հնչող քարոզներում: Աղոթում ես և վախենում Աստծուց, բայց... ինչ-որ բան պակաս է, ինչպես Նիկոդեմոսի մոտ Հովի. 3-ում: Դու վստահ չես, որ վերստին ծնված ես և հավիտենական կյանք ունես, հույս ունես, բայց ոչ հաստատ:

II) Անհատական հավատք

Ոչ միայն գիտես, որ Աստված գոյություն ունի, այլ ինչ-որ բան է ծնվել քո կյանքում, որովհետև ճանաչել ես Աստծուն անձնապես: Աստված այլևս հեռու չէ, և Նա քո սիրող Հայրն է: Քրիստոսը քո անձնական Տերն ու Փրկիչն է: Դու ստացել ես նոր կյանք Սուրբ Հոգու գործության միջոցով: Հավիտենական կյանքը արդեն հաստատ է քեզ համար: Հույսը չի նշանակում հնարավոր է լինի, այլ *վստահ՝ կյիմի*:

III) Դինամիկ հավատք

Ոչ միայն գիտես, որ փրկված ես, այլ, որ Աստված հոգ է տանում քո մասին, որ Նրա խոստումները հաստատ են, և Նրա հետ անկարելի ոչինչ չկա: Դու սովորել ես վստահել Աստծուն քո ամենօրյա կյանքի յուրաքանչյուր ոլորտում (Հռովմ. 8:31–39, Մատթ. 6:25–34):

Աստծո թագավորությունը դառնում է քո կյանքի նպատակը և հավատքով ստանում ես այն ամենը, ինչի կարիքը որ ունես ծառայության համար:

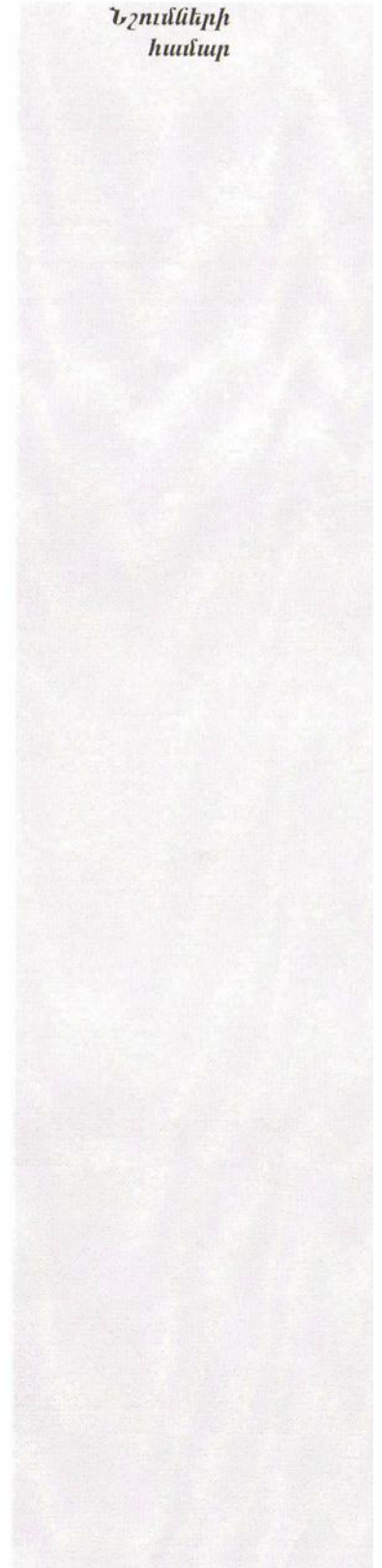
ՄԱՍ 5.5

Հավատքն ընդունելու արգելքները

Հավատքը Աստծո պարզևն է, սակայն կան որոշակի արգելքներ.

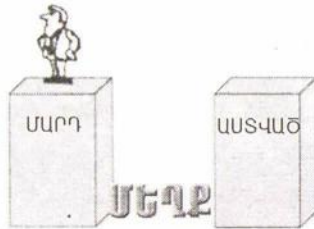
- Հպարտությունը (Հովի 5:44):
- Այլ ապահովություններ ստեղծելը (Մատթ. 7:24–27):
- Փրկությունը վաստակելու նպատակով օրինապատերն ապրելը (Գաղ. 3:10):
- Վախը՝ ամբողջապես նվիրվելուց (Ա Հովի. 4:17):
- Հավատքի գիտություն ունենալը, բայց սրտով չհավատալը (Բ Կորնթ. 13:5):
- Կեղծ ուսուցումը, որ դու չես կարող ընդունել Քրիստոսին (Բ Պետ. 2:1):
- Հավատքը հիմարություն համարելը (Ա Կորնթ. 1:18):
- Ապացույցներ կամ նշաններ փնտրելը (Ա Կորնթ. 1:22):

Նշումների
համար

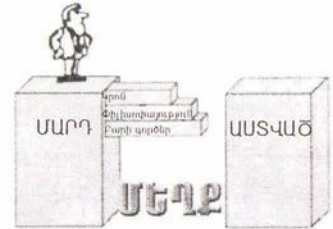

Նշումների համար

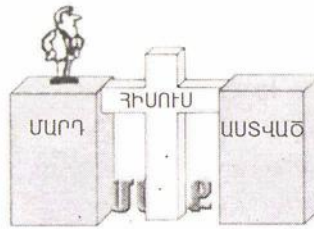
ՄԱՍ 5.6 Կանրջի նկարագրությունը

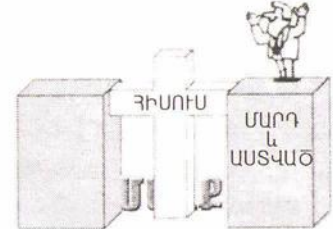
1. Մարդու խնդիրները – Բաժանում

2. Մարդու ջանքերը – Անհաջողություն

3. Աստծո լուծումը – Խաչը

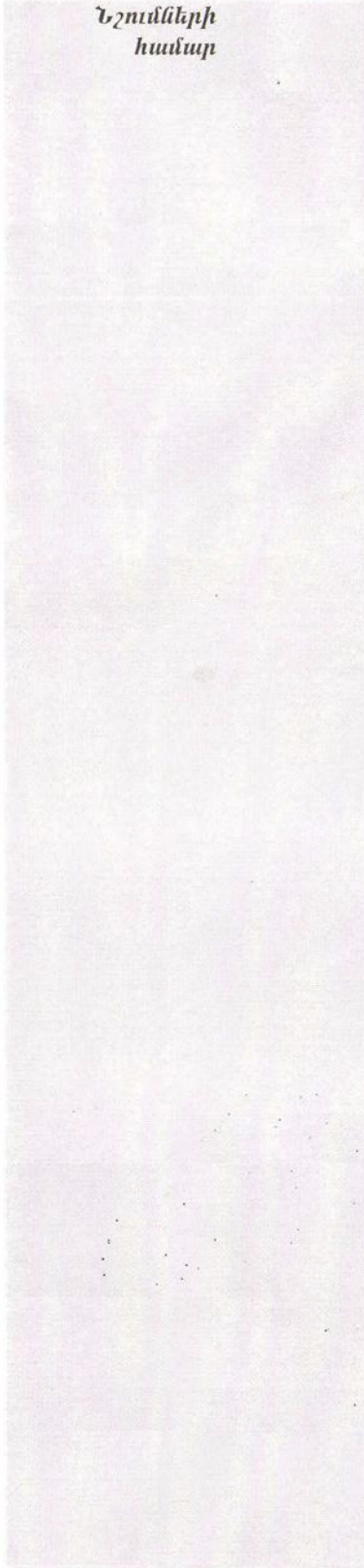
4. Մարդու պատասխանը – Բրիստոսին ստանալ

ՄԱՍ 5.7 Հավատքի հավաստիությունը

Մենք -ավելի շատ պետք է վստահենք ճշմարտությանը, քան մեր գզացմունքներին: Այդ ճշմարտություններն են.

- **Ինչ է ասում Աստուծո Խոսքը մեզ**
(Հովհ. 5:24, Եբր. 13:5, Հովհ. 6:37, Հռովմ. 6:37, Հռովմ. 8:38, 39, Տիտ. 1:2, Հովհ. 10:28–29):
- **Սուրբ Հոգու վկայությունը մեր մեջ**
(Հռովմ. 8:14–16, Հովհ. 3:24):

ՄԱՍ 5.8 Նվիրման աղոթք

Նշումների
համար

Եթե կամենում ես անհատական հավատք ձեռք բերել կամ քո կյանքը ամբողջությամբ Քրիստոսին հանձնել, արա՛ այս կամ էլ նման մեկ ուրիշ աղոթք: Այս աղոթքը միայն օրինակ է: Կարևորն այն է, որ այն սրտանց և անկեղծ լինի: Դժմարիտ ապաշխարությունը և մեղքից հետադարձը անհրաժեշտ են: Եթե գիտես կոնկրետ մեղքեր, շեշտի՛ր դրանք խոստովանությամբ:

«Տե՛ր Աստված, ես գիտեմ, որ մեղանչել եմ մտքով, Խոսքով և գործով: Խնդրում եմ, Տե՛ր, ների՛ր ինձ իմ մեղքերի համար: Ես որոշում եմ հետ դառնալ այն բոլոր բաներից, որոնք գիտեմ, որ սխալ են: Դու քո կյանքը խաչի վրա տվեցիր ինձ համար, իսկ հիմա ես եմ իմ կյանքը տալիս քեզ: Խնդրում եմ գաս իմ կյանքի մեջ՝ որպես Փրկիչ, և Քո արյունով մաքրես ինձ իմ բոլոր մեղքերից և որպես Տե՛ր՝ վերցնես իմ կյանքի վերահսկողությունը: Խնդրում եմ ե՛կ որպես ընկեր և եղի՛ր իմ կողքին: Ես ցանկանում եմ Սուրբ Հոգու զորությամբ ծառայել և հետևել քեզ հնազանդությամբ իմ կյանքի մնացած օրերում: Ուստի խնդրում եմ, լցրո՛ւ ինձ Քո Սուրբ Հոգու առատությամբ: Շնորհակալ եմ, Հա՛յր, ինձ սիրելու և լսելու համար: Հիսուսի անունով: ԱՄԵՆ...»:

Եթե աղոթեցիր անկեղծորեն և խնդրեցիր Հիսուս Քրիստոսին գալ քո կյանքի մեջ, ապա Նա Իր Սուրբ Հոգու միջոցով հիմա եկել և ապրում է քո սրտում: Միգուցե որևէ զգացմունքային տարբերություն չես զգում, սակայն պետք չէ վստահել զգացմունքներին: Վստահի՛ր նրա խոստումներին:

Քրիստոնյայի հավատքը խարսխվում է այն փաստի վրա, որ Աստված հավատարիմ է, և Նրա Խոսքը՝ ճշմարիտ:

Քո հավատքն ամրացնելու համար կարդա՛ հետևյալ սուրբգրային համարները.

- Հայտ. 3:20
- Հովհ. 1:12,13, 6:37
- Հռովմ. 10:13
- Եբր. 11:5, 8, 9
- Հովհ. 10:28.
- Գուկ. 11:13

Նշումների
համար

Ամփոփում

1. Մեր փրկությունը հավատքով է, որն Աստծո պարգևն է: Մենք ստանում ենք հավատքը, երբ արձագանքում ու լսում ենք Աստծուն և բացում մեր սիրտը այդ պարգևն ընդունելու համար:
2. Մենք հավատքով վերստին ծնվում ենք Քրիստոսում:
3. Եթե կամենում ես փրկված լինել և դառնալ Քրիստոսի աշակերտը, դու պետք է խոստովանես քո մեղավորությունը և ապաշխարելով խնդրես Աստծո ներումը քո մեղքերի համար: Իսկ հետո պետք է հանձնես քո կյանքը Հիսուսին՝ դավանելով Նրան որպես Տեր ու Փրկիչ:
4. Մեր հոգին վերակենդանանում է Սուրբ Հոգով: (Եփես. 1:13, 14)
5. Քրիստոսում մենք ունենք նոր և լիառատ կյանք (Հովհ. 10:10, Ա Կորնթ. 5:17)
6. Մեր փրկությունն ու վերստին ծնունդը սկիզբն է մի ամբողջական նոր կյանքի՝ Սուրբ Հոգու զորությամբ:

Աստվածաշնչյան ուսումնասիրություն Աշակերտի անհատականությունը

«Եվ ինքը՝ իսաղաղության Աստվածը թող ձեզ սուրբ անև բոլորովին, և ձեր հոգին և շունչը և մարմինը անարար պահվի մինչև մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի գալը»: (Ա Թես. 5:23)

Մենք բոլորս քաջատեղյակ ենք այն փաստին, որ մեզանից յուրաքանչյուրը ավելին է, քան մարմինը: Իհարկե, մարմինը կարևոր է, բայց մենք պետք է նաև ինքներս մեզ հարց տանք՝ ինչու ենք մտածում, զգում և գործում այնպես, ինչպես անում ենք:

Ըստ Ծննդ. 2:7-ի՝ Աստված շինեց մարդուն «Հողի փոշուց և կենդանության շունչ փչեց նրա ռնգերի մեջ, և մարդը կենդանի հոգի եղավ»: Մարդ արարածին Պողոսը Ա Թես. 5:23-ում նկարագրում է որպես **հոգի, շունչ և մարմին**: Հենց հասկանանք՝ ինչպես են մեր անհատականության այս մասերը համագործակցում, կհայտնաբերենք, թե ինչպես կարող ենք մեր ողջ անձը դնել Հիսուսի իշխանության ներքո:

Մարմին

Երկու բառեր են գործածվում Նոր Կտակարանում.

- **Սունս**, որը նշանակում է մեր ֆիզիկական, բնածին մարմինը՝ հինգ զգայարաններով, որոնցով մենք հաղորդակցվում ենք մեզ շրջապատող աշխարհի հետ: Այս մարմինը մեզ ապահովում է նաև եզակի, անհատական արտաքինով: (Դուկ. 11:34, Հռովմ. 6:12, Բ Կորնթ. 4:10, Գաղ. 6:17):
- **Մարքս**, որը քարգմանվում է միս՝ մարմնի միսը: Դա այն մասն է, որը տկարանում և վերջնական արդյունքում մահանում է: Նոր Կտակարանում այս բառը ունի ավելի շատ իմաստներ, քան ուղղակի ֆիզիկական մարմնի միսը: Այն կարող է մարդկությանը նկարագրելու մեկ այլ ձև լինել՝ *ամբողջ մարմին*: Այդ բառը օգտագործվում է նաև նկարագրելու մարմնի ֆիզիկական մասը:

Նշումների
համար

Նշումների համար

րագրելու մարդու մեղավոր բնությունը: Հաճախ օգտագործվում է մեղքի, տկարության, բացասական իմաստով (Հռովմ. 7:18, 25, Հռովմ. 8:12, Ա Կորնթ. 1:26, Բ Կորնթ. 7:1, Գաղ. 5:19, Եփես. 2:3): **Մարքսը** միշտ հակասում է հոգու ճանապարհին (Գաղ. 5:16–25):

Շունչ

Շունչի համար հունարեն բառը **փայտիխեն** է: Նոր Կտակարանում այս բառը նաև **կյանք** իմաստով է կիրառվում (Մարկ. 8:36–37): Շունչ բառը վերաբերում է նաև մարդու անձին, երբեմն էլ նկատի է առնվում **սիրտը**: Շունչը կամքի, մտքի և զգացմունքների նստավայրն է (Մատթ. 26:38):

Շունչի մտածելու, ընտրելու և զգացմունք արտահայտելու ընդունակությունը ապացույցն է նրա, որ այն ի սկզբանե Աստծո պատկերով է ստեղծված: Շունչի այս երեք տարրերը՝ միտքը, կամքը և զգացմունքները կերտում են մարդու եզակի անհատականությունը:

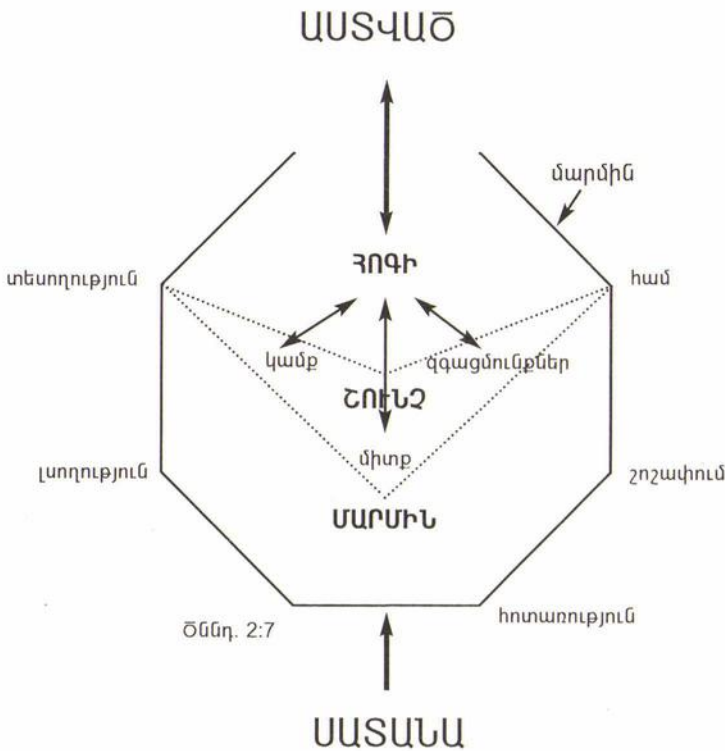
Յոգի

Նոր Կտակարանը բացատրում է մարդու հոգևոր բնույթը: Մարդն ունի հոգի, որը Քրիստոսի մեջ կենդանանալու պահից սկսած ի վիճակի է դարձնում նրան հաղորդակցվել Աստծո Հոգու հետ առանց ֆիզիկական զգայարանների գործածության (Հռովմ. 8:16): Աստվածաշունչն ասում է, որ Աստված մարդուն Իր պատկերով ստեղծեց (Ծննդ. 1:27): Աստված մարդուն Իր պես բարոյական արարեց: Եվ մեր հոգու տարրերից մեկը խիղճն է, որը զգացնել է տալիս մեզ բարին և չարը: Այսպիսով՝ մենք տեսնում ենք, որ.

- **Հոգին** Աստծո նստավայրն է:
- **Շունչը** մեր ինքնագիտակցության տեղն է:
- **Մարմինը** մեր աշխարհընկալման տեղն է:

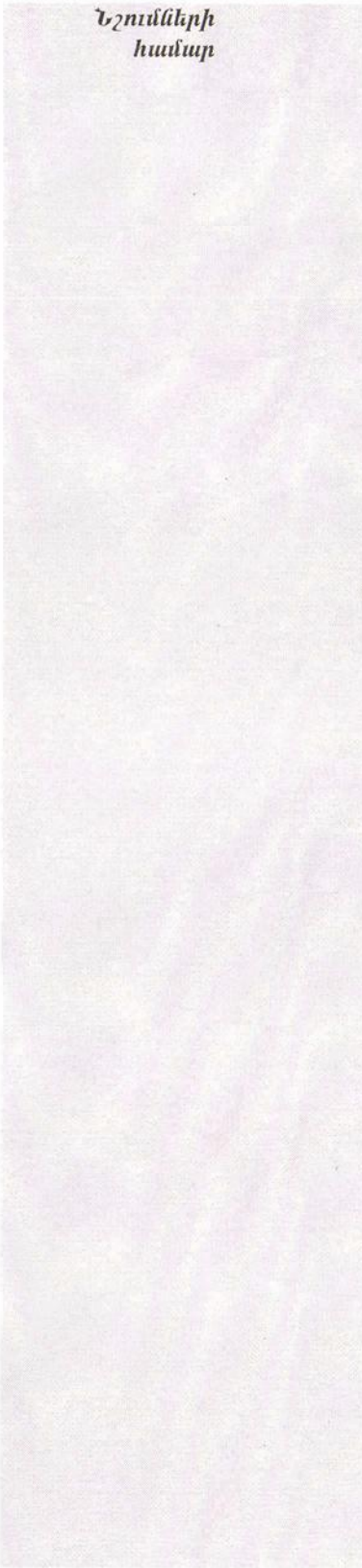
Կատարյալ մարդը

Երբ Աստված ստեղծեց մարդուն, Նա նրան կատարյալ ստեղծեց: Ներքևում կատարյալ մարդու դիագրամն է.

Մարդը ստեղծվեց Աստծո պատկերով՝ մարմնով, հոգով և շունչով: Մարմինը այն մասն է, որը հաղորդակցվում և գործում է այս աշխարհում: Շունչը կամքի, մտքի և զգացմունքների տեղն է: Հոգին ի վիճակի է դարձնում մարդուն անհատական փոխհարաբերություն ունենալ Աստծո հետ, Որը Հոգի է (Հովհ. 4:24):

Առաջին մարդը չունեի մեղավոր բնույթ, ուստի նրա շունչը ի գործ էր պարզ կերպով հաղորդակցվել Աստծո հետ: Ադամի փոխհարաբերությունը նրան ստեղծող Հոր հետ կատարյալ էր: Նրա շունչն ու մարմինը իր հոգու իշխանության ներքո էին, որին էլ առաջնորդում էր Աստծո Հոգին: Այս կերպ նրա կամքը, միտքը և զգացմունքները համապատասխան էին Աստծո կամքին, մտքին և զգացմունքներին: Նրա մարմինը (սարքը) վերահսկողության ներքո չէր, բայց դրսևորում էր մարմնի և ներքին անձի մաքուր

Նշումների
համար

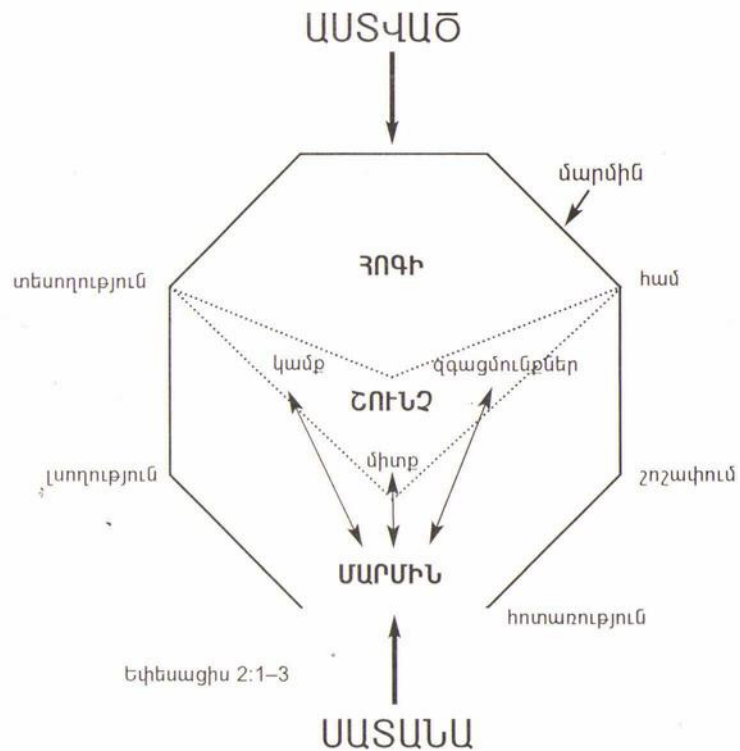
Նշումների համար

ցանկություններն ու կարիքները: Օրինակ՝ բաղքը և ծարավը մարմնի նորմալ ցանկություններ են, բայց չկային այնպիսի ցանկություններ և կրքեր, որ դեկավարեին Ադամի ողջ կյանքը: Նրա մարմինը գործում էր պատշաճ ձևով և ի գործ էր կատարելու այն առաջադրանքը, որ Աստված էր տվել Ադամին (Ծննդ. 1:26–31):

Մարդը, որ Աստծո կողմից կատարյալ էր ստեղծված, ապրում էր մի կյանք, որը բնութագրվում էր ներդաշնակությամբ, խաղաղությամբ, սիրով, հնազանդությամբ և իշխանությամբ:

Բնածին մարդը

Ներքևում բնածին մարդու գծապատկերն է.

Առաջին մարդը ստեղծված էր ազատ կամքով և պատասխանատվությամբ: Թեև Ադամը, Աստծո հետ սիրո փոխհարաբերության մեջ լինելով, ապահովված էր Աստծո առաջնորդությունը և պաշտպանությունն ունենալու, սակայն ազատ էր այլ ընտրություն կատարելու:

Երբ Ադամն ընտրեց հետևել Սատանայի խաբկանքին և ապստամբեց Աստծո դեմ՝ մեղանչեց: Եվ քանի որ Աստված Սուրբ է, փոխհարաբերությունը Աստծո Հոգու հետ խզվեց: Մարդը հոգևորապես մեռավ: Եվ քանի որ նա այլևս ընդունակ չէր առաջնորդվել Աստծո Հոգուց, նրա «ես»-ը՝ միտքը և ցանկությունները, գլուխ բարձրացրին: Մարդը և՛ իր ներսում, և՛ իր շրջապատում բացվեց ամեն տեսակ սխալ ազդեցությունների առջև:

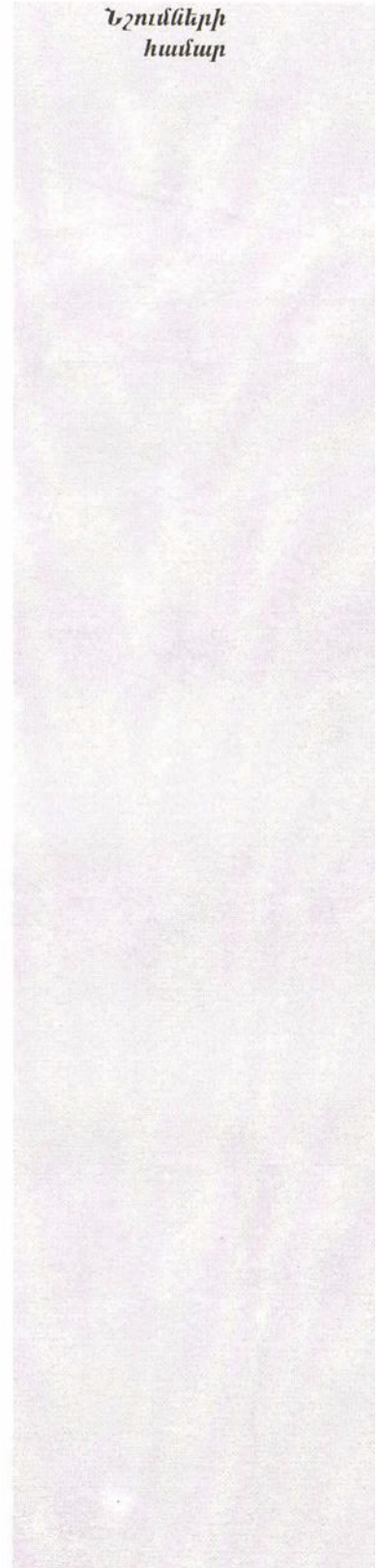
Ադամի այդ ընտրությունը շատ սուկայի հետևանք ունեցավ: Ադամի մեղքով յուրաքանչյուր մարդ ծնվում է մեղավոր բնությամբ, և մարմինը պատճառ է դառնում ողջ մարդու այլասերման (Եփես. 2:1-3): Մարդու մտքերը չարի ազդեցության ներքո են: Նրան ղեկավարում են իր զգացմունքները, իսկ կամքի ուժը թույլ է: Նույնիսկ այն մարդիկ, ովքեր ունեն մեծ կամքի ուժ և ամուր սկզբունքներ, ընդունակ չեն մերժել մարմնի գործերը: Առանց Աստծո Հոգու առաջնորդության մարդն անկախող է տարբերել, թե որն է իրոք ճիշտը, և դրա հիման վրա գործել: Աստվածաշունչն ասում է, որ *սիրտը խորամանկ է ամենից շատ*: Չկա ոչինչ, որից ինքներս մեր մեջ կառչենք: Եվ ինչքան էլ ջանք գործադրենք, չենք կարող հաճեցնել Աստծուն (Հռովմ. 8:8): Եվ վատագույն դեպքում մենք կարող ենք բաց լինել ցանկացած սխալ հոգևոր և սատանայական ազդեցությունների առջև:

Վերստին ծնված մարդը

Աստված գիտեր Ադամի անհնազանդության սուկայի հետևանքները: Աստված Իր սիրով և ողորմությամբ միջոց գտավ մեղքի դեմ Իր բարկությունը պարպելու և մարդուն Իր մոտ բերելու, թեև մարդկային արարքների համար Նա արդարացի կլիներ այդ ամենը չանել: Այդ ճանապարհը Հիսուսն էր: Խաչի վրա Հիսուսը ոչնչացրեց մեղքի պարտքը և ազատ արձակեց մարդուն՝ այլևս Սատանայի իշխանության ներքո չլինելու և Աստծուն հետևելու:

Սա Հիսուս Քրիստոսի Ավետարանի գործությունն է: Մարդու հոգին պետք է վերստին ծնվի, որից հետո շունչը ի վիճակի կլինի Աստծո հետ միության մեջ ապրելու: Աստծո Հոգին հանդիմանում է մարդուն մեղքի համար և պարզ դարձնում, որ միայն Հիսուս Քրիստոսը կարող է փրկել նրան և տալ հավիտենական կյանք: Այս հանդիմանության պատճառով էլ մարդը բաց է անում իր

*Նշումների
համար*

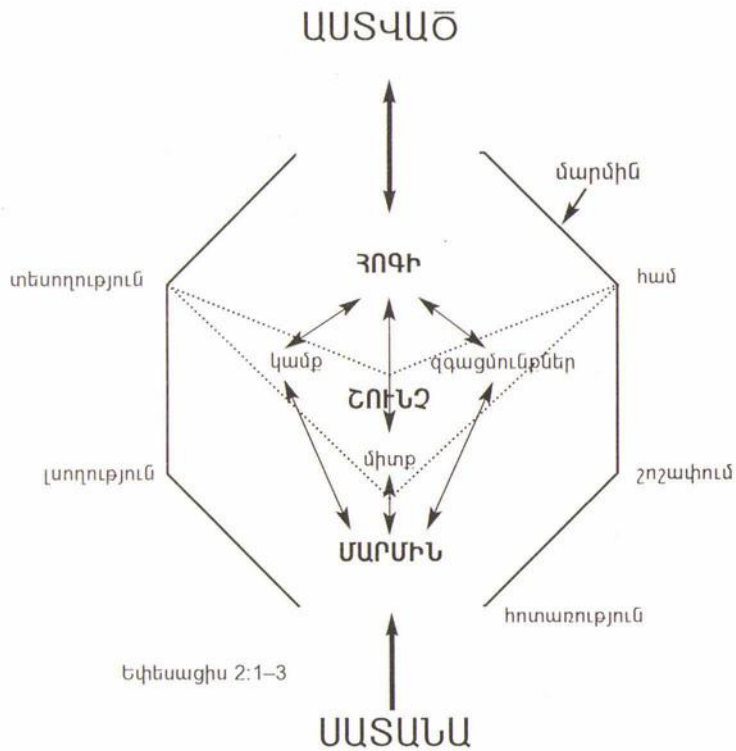
Նշումների համար

սիրտը և վերստին ծնվում Սուրբ Հոգու գործությամբ: Հիմա նա աստվածային բնության մեջ է, և Աստծո հետ նրա փոխհարաբերությունը վերականգնված է (Բ Պետ. 1:3-4):

Ակնհայտ է նաև Պողոսի նամակից, որ վերստին ծնված մարդը միանգամից կատարյալ չի լինում, ինչպիսին առաջին մարդն էր: Վերստին ծնվելուց հետո հավատացյալը պետք է աճի՝ մարմնավոր քրիստոնյայից դառնալով հոգևոր քրիստոնյա (Ա Կորնթ. 3:1-3):

1) Մարմնավոր քրիստոնյա

Ներքևում գծապատկերը ցույց է տալիս մարմնավոր քրիստոնյային.

Երբ վերստին ծնվում ենք, մեր հոգին կենդանանում է Քրիստոսի մեջ և նորոգվում, բայց մեր մարմինն ու շունչը դեռ կարիք ունեն փոխվելու: Շունչը ամբողջությամբ ազդում է մեր մարդկային էության վրա: Հիմա իշխանությունը փոխվել է, և մենք ի վիճակի ենք հոգուց ճիշտ ազդեցություն ստանալ և մասնակցել այդ նորոգման գործին: Մեր հին մարդը փոխ-

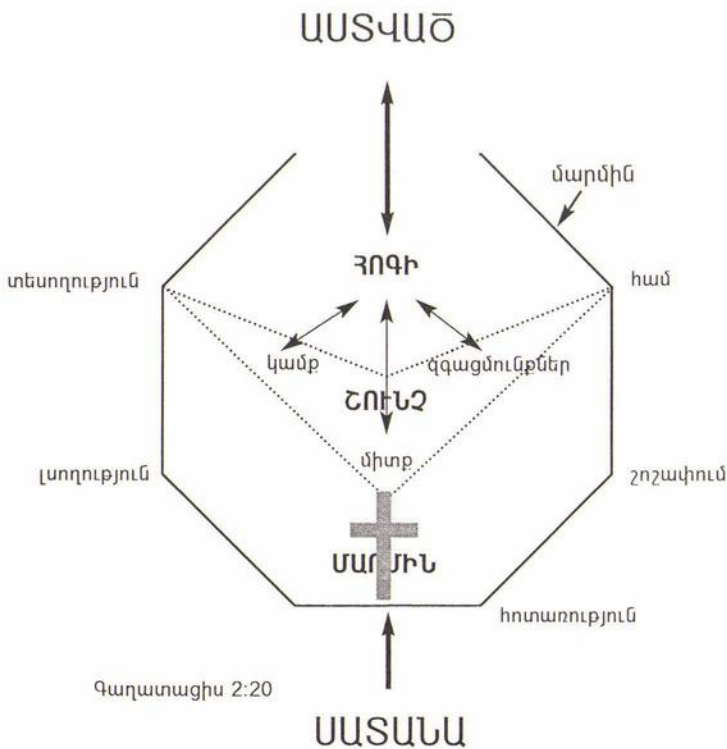
վում է այնքանով, որքանով մենք համագործակցում ենք Սուրբ Հոգու հետ: Մարմինը մեր հին կյանքի և Սուրբ Հոգով մեր մեջ եղած նոր կյանքի միջև պատերազմի դաշտն է: Մարմնավոր քրիստոնյան մեկն է, ով վերստին ծնվել է, բայց դեռ թույլ է տալիս, որ իր հին, մեղավոր բնույթը առաջնորդի իրեն, որը և հակամարտության պատճառ է դառնում: Կասկած չկա, որ դու փորձառարար ապրել ես այս հակամարտությունը:

Քանի դեռ թույլ չես տվել Քրիստոսին շարունակարար քո կյանքի վրա տարածել Իր Տեր լինելը, դու կմնաս մարմնավոր քրիստոնյա: Եվ քանի դեռ Սուրբ Հոգին չի գործադրել Իր իշխանությունը քո քրիստոնեական կյանքում, դու պայքարի մեջ կլինես, որովհետև կփորձես հաղթություն ձեռք բերել անձնական ջանքերով, որն ուղղակի հնարավոր չէ: Բնածին մարդը չի կարող հաղթահարել իր հին բնությունը և միշտ ապրում է պարտության մեջ:

*Նշումների
համար*

II) Հոգևոր քրիստոնյա

Ներքևում հոգևոր քրիստոնյայի գծապատկերն է.

**Նշումների
համար**

Աստված ուղարկեց Իր Որդուն՝ մեզ փրկելու և ազատագրելու (Մատթ. 1:21, Կող. 1:13,14

Ա Հովհ. 3:8): Նա ուղարկեց Իր Սուրբ Հոգուն՝ մեզ մեղքի համար հանդիմանելու, որպեսզի դառնանք Աստծուն մեր ողջ սրտով, Հիսուսին մեր կյանքերի Տեր ընդունենք և խնդրենք Նրան մեզ Սուրբ Հոգով լցնել (Հովհ. 7:38, Գ. Առ. 2:38): Մենք պետք է բացենք մեր կյանքն ամբողջությամբ, որ Սուրբ Հոգին գործի մեր մեջ:

Մարմնավոր և հոգևոր քրիստոնյաների միջև տարբերությունը ակնհայտ է՝ հոգևոր քրիստոնյային առաջնորդում է Սուրբ Հոգին և ոչ թե իր մեղավոր անձի հետաքրքրությունը (Գաղ.5:16):

Քրիստոսն իր աշակերտներին հաղթանակ խոստացավ աշխարհի, մարմնի և Սատանայի նկատմամբ (Ա Հովհ. 5:4, 2:15–17, 3:8–9): Ուստի կարևոր է մեզ համար հայտնաբերել **Աստծուց փրկած այդ հաղթանակը** մեր ամենօրյա կյանքում: Մա կարող ենք անել միայն այն ժամանակ, երբ հնազանդեցնենք մեր կյանքը Հիսուսին:

Եթե դու պատրաստ ես հետևել Հիսուսին, ապա խաչի վրա Նրա մահվան և հարության շնորհիվ ձեռք բերված հաղթական կյանքը բռնը կլինի: Այս հաղթանակը մեր ձեռք բերածը չէ, այլ Քրիստոսինը, որն ընդունում ենք հավատքի միջոցով: Եվ դու Պողոսի հետ միասին կարող ես ասել հետևյալը.

«Ես կենդանի եմ, ոչ թե այլևս ես, այլ Քրիստոս է կենդանի ինչսանում: Եվ ինչ–որ հիմա կենդանի եմ մարմնով, Աստծո Որդու հավաքքով եմ կենդանի, ով սիրեց ինձ և իր կյանքը փոխեց ինձ համար»: (Գաղ. 2:20)

Հոգևոր քրիստոնյան չի ապրում իր սեփական ուժերով, նա ապրում է շնորհքով: Նա հաղթանակ չի տանում իր սեփական ուժերով, այլ բացում է իրեն Քրիստոսի մեջ Աստծո փառքի առջև: Այս ձևով իր մեղավոր բնույթը Սուրբ Հոգու գործությամբ մեռնում է, և նա ստանում է նոր կյանք:

«Ես աղոթում եմ, որ իր փառքի հարստության պես փառ ձեզ, որ գործությամբ հաստատվեք իր Հոգու շնորհվր ներսի մարդունը, որ Քրիստոս հավաքքով բնակվի ձեր սրտերում»: (Եփես. 3:16–17)

«Բայց եթե հոգով մարմնի գործերը սպանեք, կսպրեք»: (Հռովմ. 8:13 բ)

Ով ես դու

Հիմա նայի՛ր քո կյանքին: Արդյո՞ք բնածին մարդ ես, որի հոգին մեռած է: Արդյո՞ք կառավարվում ես բնածին զգայարաններով և մարմնական ցանկություններով: Նման կյանքը առաջնորդում է մեղքի և մահվան: Ապաշխարությամբ և նվիրման աղոթքով քո հոգին կկենդանանա Սուրբ Հոգու միջոցով:

Արդյո՞ք դու մարմնավոր քրիստոնյա ես. մարդ, որը թեև մի անգամ հրավիրել է Քրիստոսին իր կյանքի մեջ, բայց և այնպես դեկավարվում է մարմնական ցանկություններով: Արդյոք քո *հար* դեռ գահի՞ն է :

Արդյո՞ք դու հոգևոր քրիստոնյա ես: Մա չի նշանակում, որ դու արդեն կատարյալ հավատացյալ ես, այլ որ քո հին անձը մեռած ես համարում Քրիստոսի հետ և ցանկանում ես առաջնորդվել Սուրբ Հոգուց:

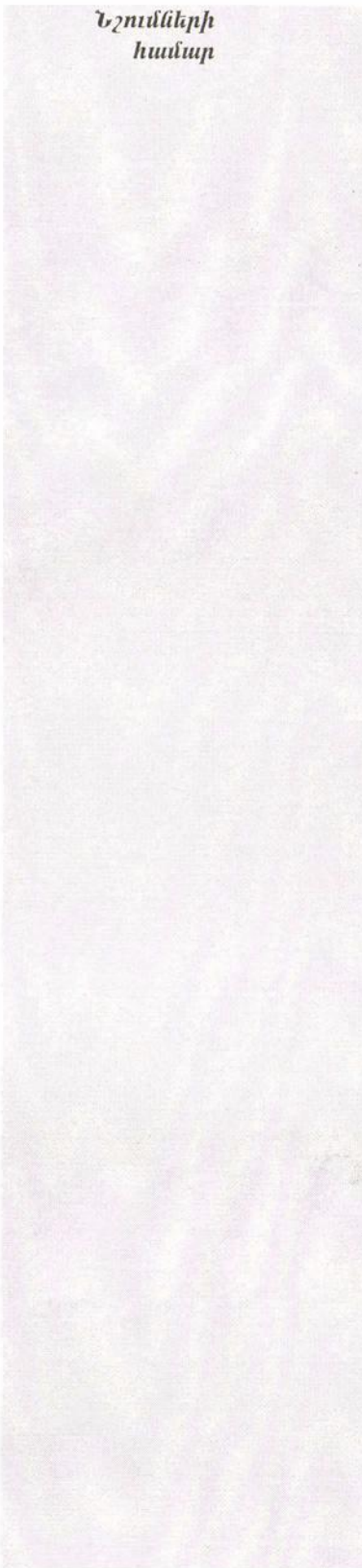
Հոգևոր քրիստոնյան ամեն օր մեռցնում է հին անձը և ակտիվորեն ձգտում Սուրբ Հոգու լեցունությանը: Երբ փորձության մեջ է ընկնում, Հիսուսի անունով դեմ է կանգնում Սատանային և խնդրում Սուրբ Հոգուն՝ գալու և լցնելու իր կյանքը թարմությամբ:

Ինչպես ապրել հաղթական կյանք

Մենք հաղթանակ չենք ստանում մեխանիկորեն: Այնքան, ինչքան ապրում ենք այս մարմնում, մենք պետք է պայքար մղենք, քանի որ մեր կարիքի համար հաղթության և շնորհքի խոստմունք ունենք:

Հետևյալ կետերը կարևոր են.

- Խնդրի՛ր Աստծուն քեզ օգնել, որ *ցանկանաս* անել ճիշտ բաներ (Փիլիպ. 2:13):
- Բացի՛ր քո *հոգին* Աստծո Հոգու առջև և խնդրի՛ր Նրան, որ լցնի քեզ (Եփես. 5:18, Գուլ. 11:13):
- Գե՛մ կանգնի՛ր *մարմնի* ցանկություններին և հավատա՛, որ քո հին *հար* մեռել է Քրիստոսի հետ (Հռովմ. 6:6, Գաղ. 2:20):

**Նշումների
համար**

- Նորոգի՛ր քո **միտքը**՝ այն լցնելով Աստծո Խոսքով (Հռովմ. 12:2, Բ ՏԻմ. 3:16–17):
- Թո՛ւյլ տուր Սուրբ Հոգին տիրի քո **սրտին**: Նա քո մեջ հոգու պտուղ կաճեցնի և կմաքրի քո **զգացմունքները** (Գաղ. 5:22–23):
- Հանձնի՛ր քո **մարմինը** Աստծուն՝ որպես ճշմարտության գործիք (Հռովմ. 6:12–13):
- **Միրի՛ր քո Տեր Աստծուն** քո ամբողջ սրտով, քո ամբողջ հասկացողությամբ և քո ողջ գործությամբ (Մարկ. 12:30):

Ավելի մանրամասն կխոսենք հաջորդ բաժնում: